

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „M2“ 2018-10-08 SKUNDO**

2018 m. gruodžio 17 d. Nr. S- 220 (7- 200/2018)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:
komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Galiauskaitės
Rasos Stravinskaitės
Andriaus Veniaus
Vilmos Vildžiūnaitės – pranešėja

sekretoriaujant

E. H.

mokesčių mokėtojo atstovui
mokesčių administratoriaus atstovui

R. E.
T. J.

2018 m. lapkričio 20 d. posėdyje išnagrinėjusi UAB „M2“ (toliau – Pareiškėja arba Bendrovė) 2018-10-08 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2018-09-13 sprendimo Nr. 69-97, n u s t a t ė:

Šiaulių apskrities valstybinė mokesčių inspekcija (toliau – Šiaulių AVMI) atliko 2012-2014 m. Pareiškėjos PVM, pelno mokesčio (toliau – PM), gyventojų pajamų mokesčio (toliau – GPM) apskaičiavimo, deklaravimo bei sumokėjimo teisingumą ir surašė 2018-03-19 patikrinimo aktą Nr. (41.2) FR0680-117, kurio metu konstatavo, kad Pareiškėja 2012 m. ir 2014 m., vykdydama mažmeninę prekybą paukštienos mėsos produktais turgavietėje, esančioje adresu Vilniaus g. 212, Šiauliai, savo apskaitoje neapskaitė dalies gautų pajamų iš šios veiklos, šių pajamų nedeklaravo mokesčių teisės aktų nustatyta tvarka bei nuo jų nesumokėjo mokėtino PVM. Patikrinimo metu konstatavus šias aplinkybes, Pareiškėjai mokesčiai apskaičiuoti pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą, taikant Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 70 str. 1 dalį (taikomas palyginamasis vertinimo metodas). Įvertinus visus turimus duomenis ir siekiant kuo objektyviau nustatyti mokesčių bazę, patikrinimo metu pasirinktas Pareiškėjai naudingiausias rodiklis – pačios Pareiškėjos 2013 m. pripažintas nedeklaruotų pajamų procentas 11,47 proc.

Mokesčio bazė nustatyta tokiu būdu: 2012 m. ir 2014 m. Pareiškėjos deklaruotos pajamos padidintos 11,47 proc. ir apskaičiuotos mokesstinės prievolės.

Šiaulių AVMI 2018 m. gegužės 14 d. sprendimu Nr. (44.1) FR0682-153 patvirtino Patikrinimo aktą ir savo sprendimu nurodė Pareiškėjai papildomai sumokėti 7790,48 Eur PVM, 3114,71 Eur PVM delspinigius ir 779 Eur PVM baudą. Taip pat Šiaulių AVMI sprendime atliktas 2012 m., 2014 m. pelno (nuostolių) perskaiciavimas.

Mokestinio patikrinimo metu nustatyta:

Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos prie Lietuvos Respublikos Vidaus reikalų ministerijos Šiaulių apygardos valdyba (toliau — FNNT) pateikė informaciją, kad buvo atliekamas ikiteisminis tyrimas baudžiamojoje byloje Nr. 06-1-03010-14 dėl Pareiškėjos galimai apgaulingai tvarkomos buhalterinės apskaitos. Pareiškėja ikiteisminio tyrimo metu pripažino, kad nebuvo apskaičiusi 71 000 Lt gautų pajamų, ištaisė 2013 m. ūkinės finansinės veiklos rezultatus – padidino 71 000 Lt realizacines pajamas už 2013 metus, sumažino 12 060 Lt sąnaudas bei patirtą nuostolį 83 060 Lt, pateikiant patikslintą metinę pelno mokesčio deklaraciją už 2013 metus, bei pateikė patikslintą PVM deklaraciją už 2013 m. gruodžio mėn., kurioje papildomai deklaravo apmokestinamų pajamų 71 000 Lt ir 14 910 Lt pardavimo PVM.

2015-02-26 Šiaulių apylinkės teismo baudžiamajame įsakyme nurodyta, kad Pareiškėja neapskaitė visų gautų pajamų, apgaulingai tvarkė buhalterinę apskaitą. Baudžiamuoju įsakymu nuspręsta R. E. pripažinti kaltu pagal BK 222 str. 1 dalį, skirta 14 MGL (527,24 Eur) dydžio bauda.

Pareiškėja nuo pat veiklos vykdymo pradžios deklaravo nuostolingą veiklą. Pagal Pareiškėjos pateiktus duomenis apie iš fizinių asmenų gautas paskolas (FR0711), Pareiškėjos vadovas (vienintele akcininkas) R. E. 2012-2013 metais Pareiškėjai suteikė grynais pinigais paskolų už 228 410 Lt (per 2012 m. suteikė 124 000 Lt, per 2013 m. - 104 410 Lt), kurias buhalterinėje apskaitoje apskaitė pagal kasos pajamų orderius. 2014 metais buvo atliktas vienintelio akcininko ir direktoriaus R. E. mokesstinis patikrinimas, kurio metu konstatuota, kad R. E. šeimos 2012 m. išlaidos 66 687,65 Lt viršijo oficialius pajamų šaltinius.

Mokestinio patikrinimo metu, pagal pateiktus dokumentus ir surinktą informaciją nustatyta, kad Pareiškėja paukštienos produktus įsigydavo iš UAB "F1" (kodas 159966442), UAB "E1" KŪB (kodas 151466232), UAB "C1" (kodas 300022551), AB „Vilniaus paukštynas" (kodas 186107463), AB "A1" (kodas 158891218), UAB "D1" (kodas 300076741). Už laikotarpį nuo 2012-01-01 iki 2014-12-31 nebuvo vedama prekių judėjimo apskaita, t. y. prekių užpajamavimo ir pardavimo apskaita. Gautos prekės buvo atiduodamos pardavėjoms parduoti be apskaitos. Suprekiautų prekių kiekis nebuvo tikrinamas. Metams pasibaigus būdavo atliktos inventorizacijos, kurių metu buvo apskaičiuoti prekių likučiai. Parduotoms prekėms antkainis būdavo taikomas įvairus, t. y. nuo 10 iki 100 proc, bet kai kurios prekės būdavo parduodamos pigiau savikainos, atsižvelgiant į besibaigiantį galiojimo terminą.

Pareiškėja mokesčiniam patikrinimui nepateikė metinės inventorizacijos aprašų už 2012 metus bei įsakymų dėl metinės inventorizacijos, nepateikė EKA kasos operacijų žurnalų už laikotarpį nuo 2012-01-01 iki 2012-12-07. Patikrinimui buvo pateikta pardavimų dokumentų už 2012 metus byla, kurioje įsegtos EKA kasos operacijų žurnalų kopijos. Pareiškėjos vadovas 2018-02-19 raštu pateikė paaiškinimą, kad negali pateikti EKA kasos operacijų žurnalų už laikotarpį nuo 2012-01-01 iki 2012-12-07, nes jie yra dingę jam nežinomomis aplinkybėmis. Tikrinamuoju laikotarpiu 2012-2014 m. Pareiškėjos atžvilgiu buvo atlikti 5 operatyvūs patikrinimai, kurių metu nustatyti grynujų pinigų neatitikimai, EKA žurnalų pildymo pažeidimai, taip pat vykdoma veiklos stebėseną. Pagal stebėjimo metu užfiksuotus rezultatus, nustatyta, kad Pareiškėjos 2012 m. pajamos, atliekant operatyvius patikrinimus (vasario ir gruodžio mėn.), buvo didesnės vidutiniškai 1,95 karto. Juridinių asmenų, vykdančių analogišką veiklą, pelningumas siekia 20,12 procentų. Atlikus operatyvų patikrinimą, nustatė, kad neapskaitytos pajamos 2014 m. balandžio mėn. sudarė 19,76 proc. visų apskaitytų pajamų.

Inspekcija, vadovaudamasi MAĮ 70 str. ir taikydama palyginamąjį vertinimo metodą, nustatė 11,47 nedeklaruotų pajamų procentą už 2013 m. ir taikydama tą patį procentinį dydį apskaičiavo, kad Pareiškėja už 2012 m. nedeklaravo 60 241 Lt pajamų (525207 x 11,47 proc), o už 2014 m. – 67 861 Lt pajamų (591645 x 11,47 proc).

Šiaulių AVMI, įvertinusi patikrinimo metu nustatytas papildomas pajamas, konstatavo, kad Pareiškėjos nuostolis už 2012 m. sudaro 41 190 Lt. Pareiškėja, pagal 2014-11-03 pateiktą patikslintą pelno mokesčio deklaraciją už 2013 m. deklaravo 27 855 Lt nuostolį. Mokestinio patikrinimo metu, už 2013 metus PM apskaičiavimo ir deklaravimo neatitikimų, nenustatyta. Įvertinus mokestinio patikrinimo metu nustatytas nedeklaruotas 67 861 Lt pajamas, už 2014 metus Pareiškėjai apskaičiuotas 53 493 Lt apmokestinamasis pelnas, tačiau įvertinus Pareiškėjos ankstesnių metų sukauptus nuostolius, už 2014 m. pelno mokesčio neapskaičiuota, nustatyta perkeltino nuostolio 23 062 Lt (76555-53493) už 2012 metus.

Šiaulių AVMI konstatavo, kad Pareiškėjos nedeklaruotos pajamos sutampa su PVM objektu ir yra apmokestinamoji vertė, nuo kurios apskaičiuotas pridėtinis vertės mokestis. Pareiškėjai už 2012 m. nuo neapskaičiuotų 60241 Lt pajamų (be PVM), papildomai apskaičiuojama 12 650 Lt pardavimo PVM, o už 2014 m. – nuo neapskaičiuotų 67 861 Lt pajamų (be PVM), papildomai apskaičiuojama 14250 Lt pardavimo PVM.

Inspekcija, išnagrinėjusi Pareiškėjos skundą, 2018-09-13 sprendimu Nr. 69-97 Šiaulių AVMI sprendimą patvirtino.

Inspekcija įvertino Pareiškėjos argumentą dėl nepagrįstai apskaičiuoto 2014 m. PVM ir pažymėjo, kad pagal 2014 m. spalio 7 d. Pareiškėjos buhalterinės pažymos Nr. BPPAJ201410 „Dėl 2013 m. realizacinių pajamų pripažinimo“ duomenis Pareiškėja pripažino 71 000 Lt 2013 m. realizacinėmis pajamomis (2014 m. spalio 7 d. vienintelio akcininko sprendimas Nr. AS201410). Pareiškėja 2014-01-22 pateikė 2013 m. gruodžio mėn. PVM deklaraciją, kurios duomenis patikslino 2014-10-07. Palyginus duomenis pirminėje ir patikslintoje Pareiškėjos 2013 m. gruodžio mėn. PVM deklaracijoje, nustatyta, kad Bendrovėje 70 000 Lt buvo padidinti PVM apmokestinamo sandoriai (buvo deklaruota 68 442 Lt, pataisyta į 138 442 Lt, 1000 Lt buvo padidinti „suvartojimai privatiems poreikiams“, 14910 Lt buvo padidintas pardavimo PVM (buvo deklaruota 14 373 Lt, pataisyta į 29 283 Lt), 168 Lt buvo padidinta PVM atskaita (buvo deklaruota 11835 Lt, pataisyta į 12003 Lt), 14 742 Lt padidėjo mokėtinas PVM į valstybės biudžetą (buvo deklaruota 2538 Lt, pataisyta į 17 280 Lt). Konstatuota, kad Pareiškėjos skunde pateikiami perskaičiavimai 71 000 Lt sumą išskaidant į 2013 m. ir 2014 m. yra nepagrįsti. Pareiškėjos 2012 m. ir 2014 m. deklaruotos pajamos pagrįstai padidintos 11,47 procentų ir Pareiškėjos nedeklaruotos pajamos sutampa su PVM objektu ir tai yra apmokestinamoji vertė, nuo kurios apskaičiuotas PVM (Patikrinimo aktas, 7 psl.).

Pareiškėja nesutinka su Inspekcijos sprendimu ir teigia, kad PVM nepriemoka skaičiuojama antrą kartą už tą patį laikotarpį, už kurį jau apskaičiuota ir sumokėta PVM nepriemoka (nuo 2014-01-01 iki 2014-04-24). Pareiškėja nurodo, kad už 2014 m. keturis mėnesius pajamos yra apmokestintos ir PVM nepriemoka sumokėta.

Pareiškėja nurodo, kad FNTT tyrimas buvo atliktas nuo 2013-01-01 iki 2014-04-24, todėl 71000 Lt pajamų buvo pripažinta už šį laikotarpį, o ne tik už 2013 m. Nurodoma, kad PVM deklaracija buvo patikslinta tik už 2013 m., o susitarimas vyko dėl viso laikotarpio nuo 2013-01-01 iki 2014-04-24. Pareiškėjos nuomone, Inspekcijos darbuotojai atliko klaidingus skaičiavimus, padarė klaidingas išvadas, mokesčių administratoriaus nustatytas mokestinės prievolės dydis neatitinka protingumo ir teisingumo kriterijų.

Pareiškėja nurodo, kad nėra sutikusi, kad naudingiausias rodiklis yra 2013 m. pripažintas nedeklaruotų pajamų procentas 11,47 proc. ir nurodo, kad šis procentas yra neteisingas.

Pareiškėjas skunde pateikia savo skaičiavimus, kurių pagrindu teigia, kad nepriemokos dydis, neapskaičytą pajamų sumą paskirsčius už laikotarpį nuo 2013-01-01 iki 2014-04-24 sudaro 7,96 procentų.

Pareiškėjos skaičiavimu, nepriemokos PVM suma turi būti 4429,73 Eur, o ne 7790,48 Eur.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), įvertinusi ginčo bylos medžiagą bei ginčo šalių pateiktus argumentus, konstatuoja, kad Inspekcijos sprendimas tvirtintinas.

Iš bylos medžiagos matyti, kad ginčas tarp šalių yra kilęs dėl mokesčių bazės netiesioginio apskaičiavimo būdo, pasirenkant apskaičiuotinių pajamų procentą pagal paties Pareiškėjo ikiteisminio tyrimo metu deklaruotas 2013 m. laikotarpio pajamas.

Šiaulių AVMI patikrinimo akte perskaičiavo 2012 m. ir 2014 m. rezultatus dėl to, kad Bendrovė savo apskaitoje neapskaitė dalies gautų pajamų iš pardavimų veiklos, šių pajamų nedeklaravo mokesčių teisės aktų nustatyta tvarka bei nuo jų nesumokėjo mokėtino PVM. Pareiškėjai mokesčiai apskaičiuoti pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą, taikant MAĮ 70 str. 1 dalį (taikomas palyginamasis vertinimo metodas). Įvertinus visus turimus duomenis ir siekiant kuo objektyviau nustatyti mokesčių bazę, patikrinimo metu pasirinktas, Inspekcijos teigimu, Pareiškėjai naudingiausias rodiklis – pačios Pareiškėjos 2013 m. pripažintas nedeklaruotų pajamų dydis procentais. Mokesčio bazė nustatyta tokiu būdu: 2012 m. ir 2014 m. Pareiškėjos deklaruotos pajamos padidintos 11,47 proc. ir apskaičiuotos mokestinės prievolės. 11,47 proc. rodiklis buvo nustatytas, kai FNTT Inspekcijai pateikė informaciją, kad buvo atliekamas ikiteisminis tyrimas baudžiamojoje byloje Nr. 06-1-03010-14 dėl Pareiškėjos galimai apgaulingai tvarkomos buhalterinės apskaitos. Pareiškėja ikiteisminio tyrimo metu pripažino, kad nebuvo apskaičiavusi 71 000 Lt gautų pajamų, ištaisė 2013 m. ūkinės finansinės veiklos rezultatus – padidino 71 000 Lt realizacines pajamas už 2013 metus, sumažino 12 060 Lt sąnaudas bei patirtą nuostolį 83 060 Lt, pateikiant patikslintą metinę pelno mokesčio deklaraciją už 2013 metus, bei pateikė patikslintą PVM deklaraciją už 2013 m. gruodžio mėn., kurioje papildomai deklaravo apmokestinamų pajamų 71 000 Lt ir 14 910 Lt pardavimo PVM. Remdamasi Pareiškėjos pripažinta 71 000 Lt suma, Inspekcija apskaičiavo, kad ši nedeklaruotų pajamų suma nuo visų 2013 m. pajamų sudaro 11,47 proc.

Šiaulių AVMI 2018 m. gegužės 14 d. sprendimu Nr. (44.1) FR0682-153 patvirtino Patikrinimo aktą ir savo sprendimu nurodė Pareiškėjai papildomai sumokėti 7790,48 Eur PVM, 3114,71 Eur PVM delspinigius ir 779 Eur PVM baudą.

Pareiškėja, nesutikdama su Inspekcijos sprendimu, teigia, kad PVM nepriemoka skaičiuojama antrą kartą už tą patį laikotarpį, už kurį jau apskaičiuota ir sumokėta PVM nepriemoka (nuo 2014-01-01 iki 2014-04-24). Bendrovė nurodo, kad nors PVM deklaracija buvo patikslinta tik už 2013 m., susitarimas vyko dėl viso laikotarpio nuo 2013-01-01 iki 2014-04-24. Todėl, Pareiškėjos nuomone, 2014 m. keturi mėnesiai yra apmokestinami ir PVM nepriemoka sumokėta.

Pareiškėja nurodo, kad nėra sutikusi, kad naudingiausias rodiklis yra 2013 m. pripažintas nedeklaruotų pajamų procentas 11,47 proc. Pareiškėja skunde pateikia savo skaičiavimus, kurių pagrindu teigia, kad nepriemokos dydis už laikotarpį nuo 2013-01-01 iki 2014-04-24 sudaro 7,96 procentus. Komisija pastebi, kad Pareiškėja savo skaičiavimus atliko, išdalindama pripažintą 71 000 Lt pajamų sumą ne metų laikotarpiui, o ilgesniam, t. y. 16 mėnesių laikotarpiui.

MAĮ 70 straipsnyje, suteikiančiame mokesčių administratoriui teisę mokesčių mokėtojui priklausantią mokėti mokesčio sumą apskaičiuoti pagal jo įvertinimą, yra apibrėžtas ir šio mokesčių administratoriui leistino elgesio turinys, o būtent, šį apskaičiavimą jis turi atlikti atsižvelgdamas į visas įvertinimui reikšmingas aplinkybes, turimą informaciją. Pagal MAĮ 70 straipsnio 1 dalį, mokesčių mokėtojui priklausantią mokėti mokesčio sumą mokesčių administratorius apskaičiuoja parinkdamas savo nustatytus įvertinimo metodus, atitinkančius protingumo bei, kiek objektyviai įmanoma, teisingo mokestinės prievolės dydžio nustatymo

kriterijus. LVAT savo sprendimuose ne kartą yra pažymėjęs, kad ši teisės norma skirta ne tam, kad būtų nustatytas tikslus (t. y. objektyviais duomenimis paremtas) mokesstinės prievolės dydis, o tam, kad būtų nustatytas mokėtinos prievolės dydis, atitinkantis protingumo bei, kiek objektyviai įmanoma, teisingumo kriterijus. Tai reiškia, kad mokesčių administratoriaus nustatytas mokėtinos prievolės dydis laikytinas pagrįstu tiek, kiek neperžengia šių įvertinimo kriterijų. Todėl tam, kad būtų paneigtas tokiu būdu nustatytas mokesstinės prievolės dydis, mokesčių mokėtojas turi pateikti įrodymus, patvirtinančius, kad nurodytų įvertinimo kriterijų buvo nesilaikyta, t. y. įrodyti, kad mokesčio administratoriaus nustatytas mokesstinės prievolės dydis neatitinka protingumo bei teisingumo kriterijų (LVAT 2007-06-05 nutartis adm. byloje Nr. A-11-603/2007).

Komisija pastebi, kad MAĮ 67 straipsnio 1 dalyje nustatyta, jog mokesčių administratorius privalo pagrįsti jo mokesčių mokėtojui apskaičiuotas mokesčio ir su juo susijusias sumas. Šio straipsnio 2 dalyje numatyta, kad mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su mokesčių administratoriaus apskaičiuotomis konkrečiomis mokesčio ir su juo susijusiomis sumomis, privalo pagrįsti, kodėl jos yra neteisingos. Mokesčių mokėtojui, siekiant paneigti apskaičiuotas sumas bei nuginčyti mokesčių administratoriaus sprendimą, nepakanka apsiriboti vien tik paaiškinimų ir kontrargumentų teikimu, negrindžiant jų konkrečiais įrodymais (žr., pvz., LVAT 2003 m. gruodžio 15 d. nutartį adm. byloje Nr. A11-648/2003, 2013 m. sausio 29 d. nutartį adm. byloje Nr. A556-622/2013, 2014 m. birželio 25 d. nutartį adm. byloje Nr. A556-1379/2014 ir kt.).

Ginče nagrinėjamu atveju, Pareiškėjai nesutinkant su mokesčio apskaičiavimo laikotarpiu ir dydžiu, pirmiausia turi būti nustatyta, ar nustatytos aplinkybės leidžia daryti išvadą, kad yra pasirinktas neteisingas laikotarpis.

Pareiškėja nurodo, kad ikiteisminis tyrimas buvo atliktas už laikotarpį nuo 2013-01-01 iki 2014-04-24, todėl, jos nuomone, 71000 Lt nedeklaruotų pajamų suma buvo pripažinta už šį laikotarpį, o ne tik už 2013 m. Pareiškėjos atstovas posėdžio Komisijoje metu akcentavo, kad Pareiškėja 2013 metų deklaracijose atliko patikslinimus, atsižvelgdama į Inspekcijos darbuotojos konsultaciją, kuri suklaidino. Pareiškėja nepateikė jokių jo teiginį pagrindžiančių įrodymų.

Komisija pažymi, kad visi byloje esantys duomenys patvirtina, kad Pareiškėja savo valia pasirinko neapskaitytas pajamas ir neapskačiuotus mokesčius deklaruoti už 2013 metų laikotarpį. Įmonėje dirba buhalterė, kurios pareigybė siejama su apskaitos ir mokesčių klausimų žinojimu, todėl Bendrovė galėjo suvokti mokesčių apskaičiavimo ir deklaravimo pagrindus. Pagal faktines bylos aplinkybes yra akivaizdu, kad deklaracijas Pareiškėja patikslino, pateikdama 2013 m. gruodžio mėn. PVM deklaraciją, taip pat pateikė patikslintą metinę pelno mokesčio deklaraciją tik už 2013 m., kurioje padidino gautas pajamas 71 000 Lt, sumažino veiklos sąnaudas 12060 Lt, sumažino nuostolį 83060 Lt.

Pagal ikiteisminio tyrimo medžiagą, t. y. liudytojo ir įtariamojo apklausos protokolus, kuriuose buvo prisipažinta padarius pažeidimus, Bendrovės akcininkas ir direktorius R. E. išdėstė, kad Bendrovės pajamos buvo padidintos 71 000 Lt už 2013 metus bei deklaruotas ir sumokėtas PVM. Šiaulių apylinkės teismo 2015-02-26 baudžiamajame įsakyme (b. byla Nr. 1-339-899/2015) taip pat konstatuojama, kad UAB „Minginta“ ištaisė 2013 m. ūkinės finansinės veiklos rezultatus ir padidino šio laikotarpio realizacines pajamas bei atliko kitus jau minėtus mokesčius pataisymus.

Atsižvelgiant į tai, konstatuotina, kad Pareiškėjo teiginys, kad PVM nepriemoka apskaičiuota antrą kartą už tą patį laikotarpį, už kurį jau buvo apskaičiuotas ir sumokėtas PVM (nuo 2014-01-01 iki 2014-04-24) yra nepagrįstas, o mokesčių administratorius pagrįstai mokesčius apskaičiavo ir už 2014 metų sausio – balandžio mėnesius.

Pareiškėja nesutinka su tuo, kad netiesioginiu būdu mokesčio bazė apskaičiuota naudojant 11,47 proc. rodiklį, kuris buvo nustatytas laikant, kad Pareiškėjas deklaravo pajamas už 2013 m. laikotarpį, t. y. apimant 12 mėnesių laikotarpį. Pareiškėja neginčija paties pasirinkto pajamų

apskaičiavimo netiesioginio metodo, tik nesutinka su Inspekcijos pasirinkto pajamų apskaičiavimo dydžio rodikliu.

Komisija dar kartą pažymi, kad visos aptartos aplinkybės rodo, kad 71 000 Lt pajamos pačios Pareiškėjos buvo priskirtos prie 2013 m. Pareiškėjos gautų pajamų, o ne prie 2013 m. - 2014 m. 1-4 mėn. gautų pajamų. Šie duomenys analogiškai buvo vertinami tiek ikiteisminio tyrimo metu, tiek priimant baudžiamąjį įsakymą. Pagal byloje nustatytas aplinkybes nėra pagrindo teigti, kad mokesčio administratoriaus nustatytas mokesstinės prievolės dydis, pasirenkant 11,47 proc. rodiklį neatitinka protingumo bei teisingumo kriterijų.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 1 punktu, n u s p r e n d ž i a:

Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2018-09-13 sprendimą Nr. 69-97.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu dėl mokesčio ginčo, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, LT-01102 Vilnius). Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos. Mokesčių administravimo įstatymo 164 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad dokumentų, siunčiamų registruotu laišku, įteikimo mokesčių mokėtojui diena laikoma penkta darbo diena, einanti po mokesčių administratoriaus siunčiamos korespondencijos perdavimo paštui dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Galiauskaitė

Komisijos nariai

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Vilma Vildžiūnaitė